

en Kirkeminister, som bestemt har udtalt, at han vilde tiltræde et saadant Lovforslag, som endog har stillet Vædringsforslag til det, hvilke ere blevne vedtagne, og hvis denne Mand var vedbleven at være Minister, er der ingen Tvivl om, at Lovforslaget i dette Stille vilde have været Lov. — Naar nu den ærede nuværende Kirk- og Undervisningsminister siger, at dette Lovforslag ikke giver Andet, end hvad der allerede gives i den kongelige Anordning, skal jeg dertil gjøre den Bemærkning, at det giver dog lidt Mere, thi den kongelige Anordning er saaledes affattet, at den er saagodtsom ubrugelig. Den samme Kirkeminister, jeg før omtalte, har yttret i det andet Thing, at den kongelige Anordning er saa besynderlig skreven, at han maatte tilstaae, han altid havde læst det Modfatte af, hvad der stod, og der er et Ord deri, som gjør den saagodtsom ubrugelig; men det er rettet i nærværende Lovforslag, saaledes at det, hvis det bliver til Lov, vil være brugeligt, og vil blive brugt af dem, som trænge til at benytte det. Jeg skalde derfor være meget villig til at følge det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning), hvis jeg kunde dele den Mening, han udtalte, nemlig at vi, hvis dette Lovforslag gaaer igjennem, ikke ere forhindrede fra en anden Gang at gaae videre, men det er netop det, jeg er bange for, og jeg troer, at vi have nogen Erfaring i saa Henseende. Mod Slutningen af en Rigsdagssamling faaer man ofte en Mængde Love satte igjennem, om hvilke det udtales, at man i Grunden ikke ønsker dem, som de foreligge, men at man vil tage dem saaledes paa Grund af Tidens Korthed. Vil man imidlertid senere gjøre Forandringer i disse Love, møder man med den Bemærkning, at vi for ganske kort Tid siden have vedtaget en Lov i den Retning, og dette er en væsentlig Hindring. Jeg kan i saa Henseende henvise til den Lov, hvortil det foreliggende Lovforslag skal være et Tillæg, nemlig Loven om Sognebaands Løsning. Den var ogsaa til Behandling imod Slutningen af en Session, og der blev i dette Thing af 17 Medlemmer stillet et Forslag, som netop gik ud paa at forlange, endogsaa i en udvidet Form, hvad nærværende Lovforslag gaaer ud paa; men paa Grund af Tidens

Korthed fraraabede de Medlemmer, der meest interesserede sig for hiin Lov, at gaae ind paa Vædringsforslaget, og Indenrigsministeren udtalte paa Kirkeministerens Vegne, at han tiltraadte Lovforslaget, som det var vedtaget i det andet Thing, medens han maatte fraraabe at gaae ind paa Vædringsforslaget. Han lovede imidlertid ad administrativ Vej at ordne Sagen saaledes, som Vædringsforslaget tilføjede, hvorefter de 17 Medlemmer i god Tro toge deres Forslag tilbage, og Loven kom da ud; men have vi ikke mange Gange hørt, at dette Lovforslag skal være i fuldkommen Strid med Loven om Sognebaands Løsning, og er dette ikke blevet anført som et Beviis for, at man ikke skalde vedtage det? Dette Lovforslag er nemlig en gammel Bekjendt; det er mindst 2 Gange gaaet igjennem hele Rigsdagen, og det var derfor temmelig unødvendigt, at den ærede Kirkeminister minde os om, at der er en tredie Factor, som raader med, før Lovforslaget kan blive til Lov, thi derom mindes vi, saasnart vi kaste et Blik paa Sagen, eftersom vi ikke vilde have seet den igjen, dersom ikke denne tredie Factor var tilstede. — Hvormeget jeg end i sin Tid ønskede, at den kongelige Anordning maatte komme ud, kan jeg dog imidlertid ikke være med til at vedtage dette Lovforslag, idet jeg maa erklære, at det ikke tilfredsstiller de Fordringer, som det forekommer mig, at man nu maa være berettiget til at stille. Den ærede Kirkeminister sagde, at Folkekirken mangler et Organ, igjennem hvilket den kan udtale sig. Ja, det er denne stadige Tale, man hører, men den kommer fra, at man sætter Blikket, ikke paa Folkekirken, som den er, men paa Noget, som jeg, naar jeg seer paa de virkelige Forhold, kun kan betragte som et Skilt, Folkekirken har hængt op. Man siger, at det gaaer ikke an, at denne bekjendelsesløse Rigsdag, som man kalder den, befatter sig med at give Love for Folkekirken; men for mig er Rigsdagen ikke mere bekjendelsesløs end Folkekirken selv. Rigsdagen har ikke hængt det Skilt op, som Folkekirken har hængt op, men ellers komme de for mig ud paa Eet, og jeg seer ikke mere Christelighed i Folkekirken, end jeg seer i denne Sal. Derfor kan jeg ikke erkjende, at Rigsdagen ikke skalde være berettiget til at give